

تداوم اعتراضات آلترناتیوسازی سرمایه و دورنمای طبقه کارگر

کارگران با ریختن سنگ مسیر اتوبان را مسدود کردند
تا جلوی ترده نیروهای امنیتی را برای سرکوب بگیرند

صدای انترناسیونالیستی

با وجود سرکوب لجام گسیخته دولت پلیسی و حاکم بودن جو پلیسی، اعتراضات خیابانی نه تنها پایان نیافته بلکه از دانشگاهها به دبیرستانها نیز گسترش پیدا کرده است. بورژوازی جنایتکار اسلامی می داند که تنها سرکوب، مانع تداوم اعتراضات نمی شود بلکه در کنار سرکوب پلیسی باید به راه حل های دیگری نیز متوسل شود تا خشم معترضان را تخلیه کند و اعتراضات آنان را کانالیزه نماید. در چنین زمینه ای بود که محسنی اژه ای رئیس قوه قضائیه معترضان را دعوت به گفتگو کرد و استاندار تهران اعلام کرد که مسئولان امنیتی در تلاش هستند دو یا سه نقطه را برای تجمعات تعیین کنند.

قطعا کسی به اظهارات این جنایتکاران اهمیتی نمی دهد و به اعتراضات خود ادامه می دهد. اما فقط تداوم اعتراضات، موفقیت آنرا تضمین نمی کند. از راست راست تا چپ چپ می دانند که اعتراضات خیابانی، اعتراضات دانشجویان و دانش آموزان هر چقدر هم تداوم یابد، قادر به سرنگونی جمهوری اسلامی نخواهد شد و امکان سرکوب آن روز به روز نیز بیشتر می شود. به عدم پیوند خیابان و کارخانه و عدم همزمانی و همگامی اعتصابات کارگری با اعتراضات خیابانی تاکید می کنند. به این واقعیت تاکید می کنند که بدون پیوستن طبقه کارگر به این اعتراضات، بورژوازی اسلامی قادر به سرکوب آن خواهد شد. لذا خواهان اعتصاب سراسری هستند، به عبارت بهتر گرایشات راست و چپ سرمایه می خواهند طبقه کارگر، اعتصاب سراسری با خواست های دموکراتیک و ضد دیکتاتوری راه بیندازد، تا جابجایی در روبنای سیاسی جامعه نه تنها امکان پذیر بلکه زودتر نیز انجام گیرد.

۱۸ مهر ۱۴۰۱ کارگران پتروشیمی های بوشهر، دماوند عسلویه و پالایشگاههای آبادان، کنگان به اعتراض و اعتصاب پیوستند. کارگران نه با خواست های طبقاتی بلکه با شعار «مرگ بر دیکتاتور!» وارد صحنه اعتراضات شدند. بورژوازی ننگین اسلامی به پتانسیل کارگران، بخصوص پتانسیل این بخش از طبقه کارگر آگاه است و می داند تنها این طبقه اجتماعی است که می تواند حیات بورژوازی را به خطر بیندازد. لذا اعتراضات کارگری قبل از آنکه بتواند به دیگر بخش ها گسترش پیدا کند، سرکوب شد و تعداد زیادی از کارگران دستگیر شدند. نیروهای سرکوب در محیط کار حضور یافتند و فضای امنیتی شدیدی حاکم کردند تا روند انباشت سرمایه تضمین شود.

تاکید به این نکته حائز اهمیت است که شکست جنبش‌های دمکراسی خواهی و ضد دیکتاتوری، منجر به خشونت سازمان یافته خواهد شد و در روند خود نوعی سرخوردگی را بوجود خواهد آورد اما شکست یک جنبش طبقاتی دستاوردهای گرانمایی را برای نبردهای بعدی به ارمغان خواهد آورد، یکی از مثال‌های واضح آن، اعتراضات کارگری پائیز ۱۳۹۷ است که با وجود سرکوب آن، دستاوردهای آن همچنان مشعلی برای مبارزات آینده است.

در حالیکه سالانه بین دو هزار تا سه هزار اعتصاب یا اعتراض کارگری در ایران بوقوع می پیوندد، با وجود این اعتراضات، سطح استاندارد زندگی طبقه کارگر نه تنها بهتر نمی شود بلکه روز به روز خراب تر نیز می شود و بخش اعظم آن زیر خط فقر زندگی می کند. سوالی که مطرح میشود این است، با وجود این رزمندگی چرا نتایج بسیار ناچیز است؟ واقعیت این است که جز مقاطع کوتاهی متاسفانه اعتراضات در محل کار ایزوله شده و مهمتر از همه نتوانسته منشاء استثمار خود را هدف قرار دهد. طبقه کارگر پس از ورود کوتاه به اعتراضات و سرکوب آن، عملاً به شکل جدی وارد اعتراضات ضد دیکتاتوری نشد. اعتراضات و اعتصابات کارگری جاری که هم اکنون در تعداد زیادی از صنایع اعتصاب تداوم دارد مانند اعتصاب کارگران کارخانه کیان تایر، شکلات سازی آیدین، موتور سازان تراکتور سازی، کامیونداران و غیره در اعتراض به سطح نازل دستمزدها، اخراج‌ها، شرایط کاری، تعویق دستمزدها و... همچون سابق ادامه دارد.

یکی از مهلک‌ترین سم‌ها که از سوی چپ سرمایه پخش می شود و موجب توهم در طبقه کارگر می شود این است که، پیام‌ها و همبستگی‌های کاغذی اتحادیه‌های کارگری یا نامه نگاری روسای اتحادیه‌های کارگری به مسئولین جمهوری اسلامی، همبستگی طبقاتی کارگران اروپا یا جهان با طبقه کارگر ایران جا زده می شود، این مسئله مانع شکل گیری همبستگی واقعی بین گردان‌های مختلف اردوی کار می شود. همان اتحادیه‌هایی که لیست سیاه از کارگران مبارز تهیه می کنند، در مرگ ملکه الیزابت سوگوار می شوند و اعتصابات کارگری را کنسل می کنند. برخلاف عوامفریبی‌های چپ سرمایه، بهترین همبستگی گردان‌های متفاوت اردوی کار از طریق همبستگی در مبارزه طبقاتی است.

اما فقط جنایتکاران بورژوازی اسلامی نگران اعتراضات نیستند بلکه بورژوازی غرب نیز نگران رادیکال شدن اعتراضات اجتماعی و از کنترل خارج شدن اعتراضات و از دست دادن ابتکار عمل برای بدیل‌های آینده است.

ما اهداف بورژوازی غربی را از یک سو برای تحت فشار قراردادن بورژوازی اسلامی و از سوی دیگر آماده سازی بدیل برای جایگزینی بورژوازی اسلامی در روز مبادا را در مقالات قبلی بررسی کردیم و تاکید کردیم که نهادهای بورژوایی و بخصوص ژورنالیسم غربی در راستای مهندسی افکار عمومی بیشترین نقش را ایفا می کند و به تظاهرات های وسیع اول اکتبر اشاره کردیم.[۱]

یکی از مشکلات پیش روی بورژوازی غرب این است که اعتراضات در داخل ایران در قیاس با تظاهرات های خیابانی خارج کشوری رادیکال تر است. به عنوان مثال شعار «مرگ بر ستمگر، چه شاه باشه، چه رهبر» ارائه بدیل توسط بورژوازی غربی را کمی مشکل میکند. لذا بورژوازی غربی برای ارائه بدیل باید ظریف تر از سال ۱۳۵۷ کار کند.

در راستای چنین زمینه سازی بود که ۲ روز قبل از تظاهرات برلین یعنی ۲۸ مهر ۱۴۰۱ کنفرانس خبری رضا پهلوی را در رابطه با تحولات سیاسی ایران همزمان از چندین شبکه سراسری پخش گسترده کردند. در این کنفرانس او بر ضرورت تشکیل یک دولت موقت در دوران گذار از جمهوری اسلامی تاکید کرد و گفت:

"روزی می رسد که پیکان قدرت از دست رژیم خارج خواهد شد و از هم اکنون باید برای آن آماده باشیم. روشن است که دولت موقت جایگزین، پیش از هر چیزی، باید حقانیت و مقبولیت داشته باشد." [۲]

او تاکید کرد که طی یک ماه گذشته دیدارها و رایزنی های متعددی با سیاست گذاران و قانون گذاران غربی داشته است و دولت آمریکا «چرخشی سریع در مواضع خود نسبت به ایران داشته است». به عبارت بهتر سیاست گذاران و قانون گذاران غربی و در راس آن آمریکا در مواضع خود چرخشی انجام داده و حمایت خود را از او اعلام کرده اند و مایل هستند او را به جلوی صحنه ببرند تا در روز مبادا بتوانند او را بعنوان یک آلترناتیو یا بعنوان بخشی از یک آلترناتیو ارائه دهند.

در راستای تداوم چنین سناریویی بود که در تمدید تظاهرات بزرگ اول اکتبر، در ۲۲ اکتبر در برلین تدارک تظاهرات بزرگ دیگری دیده شده بود. تلاش های فراوانی صورت می گیرد تا شخصیت های گمنام به جلوی صحنه آورده شوند تا مقبولیت شان در سناریوهای احتمالی راحت تر پذیرفته شود. این تظاهرات با حمایت

نهادهای دمکراتیک برگزار شد، از راست تا چپ از تظاهرات حمایت کرده بودند. جناح کلام رادیکال چپ تحت عنوان صف مستقل بخشی از سیاهی لشکر آنرا تشکیل داد. بورژوازی غرب با تکیه بر قدرت رسانه‌ای و شبکه‌های اجتماعی قادر شد بخوبی افکار عمومی را مهندسی کند و تصویر خود را از این «تظاهرات بزرگ و تاریخی» ارائه دهد.

تظاهرکنندگان حاضر در برلین تحت عنوان دفاع از شهروندان اوکراین، در اوایل تجمع پرچم اوکراین را به پرچم ایران بستند و آنرا به کمک بادکنک بزرگ هلیومی به هوا فرستادند. بی‌بی‌سی با خوشحالی خبر این همبستگی را چنین نوشت:

"ایرانیان معترض در برلین با برافراشتن پرچم‌های اوکراین حمایت خود را از شهروندان این کشور که سرزمین‌شان تحت تجاوز نظامی روسیه قرار دارد، نشان دادند." [۳]

از همه مهمتر سخنان اصلی تظاهرات برلین آقای اسماعیلیون بود که در واقع با سخنان خود پیام اصلی تظاهرات را به سمع جهانیان رسانید. او از رهبران جهان آزاد خواهان تحریم‌های هدمند علیه جنایتکاران اسلامی شد و خواست جهان آزاد همان کاری را که با پوتین انجام می‌دهد با جنایتکاران بورژوازی اسلامی نیز بکند و چنین گفت:

"به چشمان رهبران جهان آزاد نگاه می‌کنیم و به آنها می‌گوییم: مذاکره را با دولت جنایتکاری به نام جمهوری اسلامی ایران متوقف کنید. آنها نمایندگان ایران نیستند. سفیران آنها را از کشورهایتان اخراج کنید. موضع‌تان را در قبال عدالت و حقوق بشر نشان دهید. همکاری با سرکوبگران را متوقف کنید و از آنها بخواهید جوابگو باشند، همان کاری که با پوتین می‌کنید." [۴]

همزمان که او به چشمان رهبران جهان آزاد نگاه میکرد، عده‌ای شعار «مگر بر ستمگر، چه شاه باشه، چه رهبر» را میدادند و چون تلویزیون پخش مستقیم داشت و شعار زنده شنیده می‌شد و امکان سانسور نداشت، ژورنالیست آزادیخواه جهان آزاد که حقوق‌اش توسط دلارهای نفتی سعودی پرداخت می‌شود، در نقش ژورنالیست دیکتاتور ظاهر شد و از تظاهرکنندگان خواست به شعار دادن پایان دهند. چون این شعار در سناریوسازی بورژوازی غربی نمی‌گنجد. دولت «آزادیخواه» آمریکا اعلام کرده که سانسور اینترنتی دیکتاتورهای اسلامی را تحمل نخواهد

کرد و بدنبال اینترنت استارلینک برای ایرانیان است. قلب رئوف خانم ملانی جولی وزیر خارجه دولت متمدن کانادا از زن ستیزی بورژوازی اسلامی به درد آمد و اظهار داشت که می‌خواهد صدای زنان ایرانی باشد که برای حقوق خود می‌جنگند و این چنین یاوه سرایی کرده است:

"وظیفه داریم صدای زنان ایرانی را که برای حقوق خود می‌جنگند، تقویت کنیم." [۵]

برخلاف عوامفریبی‌های سالو سانه این خانم محترم، ستم جنسی فقط در روسری خلاصه نمی‌شود، ستم جنسی زنان انعکاسی از نظام توحش سرمایه‌داری است. در همان کانادای متمدن به گزارش وبسایت زنان کانادا، هر شش روز، یک زن در کانادا توسط شریک زندگی خود کشته می‌شود. [۶] میتوان از وجدان ناراحت و قلوب غمگین دمکرات‌ها برای اهداف کثیف خود، یعنی سناریوسازی برای روز مبادا لیست طولانی تهیه کرد.

ریشه واقعی معضلات زندگی طبقه کارگر و بخش اعظم اعضای جامعه نه روبنای ایدئولوژیک بورژوازی حاکم که با جابجایی آن مشکلات حل شوند بلکه اتفاقا بر عکس در زیربنای جامعه یعنی مناسبات تولیدی و نظام کثیف سرمایه‌داری قرار دارد. با جابجایی رژیم‌های حاکم هیچ‌گونه بهبودی در زندگی ما حاصل نخواهد شد و همان استثمار، زندگی زیر خط فقر، بیکاری و غیره تداوم خواهند یافت. نباید همچون سال ۱۳۵۷ یکبار دیگر مبارزات ما در خدمت سناریوسازی‌های بورژوازی غربی قرار گیرد. نباید سیاهی لشکر گوادلوپ دیگری شد.

هم زنجیران!

آینده جنبش ما تنها به مبارزه مستقل ما بستگی دارد، مستقل از هر گونه نهاد سرمایه، چه در پوزسیون و چه در اپوزسیون. مبارزه ما باید بر علیه بردگی مزدی، استثمار، توحش سرمایه‌داری و... باشد و به عبارت دیگر باید بنیان‌های سرمایه‌داری را نشانه‌گیری کند. **ما باید بخاطر منافع طبقاتی خودمان و با خواست‌های طبقاتی مشخص بجنگیم.** حملات بورژوازی را تنها ما می‌توانیم از زمین طبقاتی خودمان، دفع کنیم. طبقه کارگر نباید بدون جنبش دمکراسی خواهی کشیده شود و بدتر از آن سیاهی لشکر شدن طبقه کارگر در جنبش دمکراسی خواهی و ضد دیکتاتوری، طبقه کارگر را تضعیف و ناتوان خواهد کرد.

در اعتراضات و اقدامات مردمی که طبقه کارگر خودش را در جنبشهای دمکراتیک و آزادیخواهانه حل می کند، بورژوازی را تضعیف نمی کند بلکه طبقه کارگر خود را تضعیف میکند.

تنها طبقه کارگر بعنوان یک طبقه اجتماعی قادر است به نکتب جهان سرمایه داری پایان دهد. منافع طبقاتی مانع در تغییر هیئت حاکمه چیزی که در سال ۱۳۵۷ اتفاق افتاد بلکه در تشدید مبارزه طبقاتی است که در روند خود بخاطر ماهیت ضد سرمایه داری هم به دیگر کشورها گسترش پیدا خواهد کرد و هم اینکه دولت سرمایه را به چالش خواهد کشید. تنها طبقه کارگر بعنوان یک طبقه اجتماعی است که میتواند از طریق انقلاب کمونیستی به نکتب جهان سرمایه داری پایان دهد.

زنده باد جنگ طبقه علیه طبقه!

فیروز اکبری

۳ آبان ۱۴۰۱

یادداشت‌ها:

[۱] برای اطلاع بیشتر به مقاله «تداوم اعتراضات اجتماعی و ورود طبقه کارگر به اعتراضات» مراجعه شود.

[۲] کنفرانس خبری رضا پهلوی

[۳] بی‌بی‌سی

[۴] بی‌بی‌سی

[۵] صدای آمریکا

[۶] زنان کانادا

ایمیل:

contact@internationalistvoice.org

وبسایت:

<https://www.internationalistvoice.org>

کانال تلگرام:

<https://t.me/intvoice>

توییت:

https://twitter.com/int_voice